

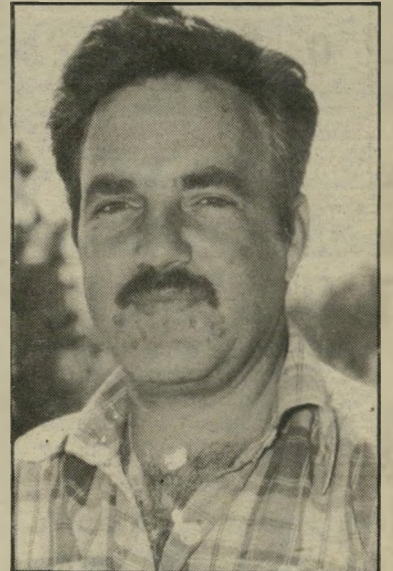
(המשך מעמוד 3)

כיוצא דבר סקס מבני ברק, המתיימרת להציג את ספרות הילדים ב"מיטבה" — נקיה עד טהורה, המיועדת לינוקות רתיים עד חרדיים, עם תיקווה לחרור ולעשות נפשות גם אצל דרדקי החילוניים.

מידגם זעיר של עושרה הנפשי, אוצר דימויה ותפיסת-עולמה היהודית, ניתן לדלות בנקל:

● כל הערכים הם כעלי-ידיים עבות ושעירות... פיהם מעוות ככעס ועיניהם בורקות בועם, תמיד בועם ושינאה... צחנה נורפת מגופם והם מאוינים למוסיקה צרחנית ומעצבנת.

● כתפיה-סבלים הלבושים כבגדים בלויים ומוזהמים — וכל אלה ממלאים את החלל צחנה."

קורא ייב
ידיים עבות ושעירות

● הבתים הערביים: מדרגות אפלות ומלוכלכות, תיבות-דואר מוזנחות.
● כל הערכים הם רעים... לא איכפת לי מדרם של ערבי."

אלה הם חלק מאימרת-הכנף של הסופרת, הטוענת כי תפיסת-עולמם של סופרים חילוניים היא, וזל אפיקורסי, מעוות, שיש לשרוף אותו.
דן ייב, תל-אביב

להפוך את הכבישים לשדות

הצעות מהפכניות, שיפתרו את בעיות התחבורה והחקלאות.

בני ישראל אינו מועמד

דובר ההסתדרות מכחיש ידיעה במדור "תשקיף" (העולם הזה 7.3.84).

ביריעה תחת הכותרת "משל חותר תחת קיסר" נאמר, כאילו "ירוחם משל מעורר עתה את חבר הוועדה המרכזת, גרעון בני-ישראל, שיציג את מועמדותו לתפקיד מוזכ"ל ההסתדרות".

לידיעה זו — והפרשנות המתלווה אליה, שמגמתה לסכסך בין אישים בהסתדרות — הנני להגיב על דעת הנוגעים בדבר. חד וחלק: להד"ם!

שמוראל סולר,

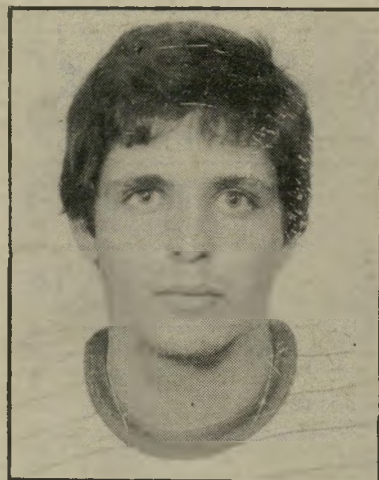
דובר ההסתדרות, תל-אביב
● הדובר הקמיד לשלוח העתקים ממכתבו זה לירוחם משל. לישראל קיסר ולגדעון בני-ישראל.

דובר סולר
להד"ם

כמה שורות כאונוי חוגים רתיים. למען ידעו שגם למת — ולא חשוב כן איזו רת הוא — מגיעה המנוחה:

אתם שקוראים בתשובה לחזור, / אתם שאומרים את הצדק לדרוף, / היכן תואר המידות / כאשר מתעללים בגוויות? / מעפר כאנו, לעפר נשוב / זה מה שבתנ"ך כתוב, / ולא מצאתי את הפסוק / שמרשה להתעלל ולחבוט בגוף.

קורא גולן

לא מצאתי את הפסוק

או מה, תצמוז ביום הכיפורים — / אבל על זה לא יסלח אלוהים. / לכן, בקשו סליחה, בקשו מחילה / גם משלך של אשה נוצרייה, / כי אין להתעלל בכבוד הגוויה.

אילן גולן, רמת-גן

הניצוץ המפריע

מסביב זועקים הצבעים והנייר היקר, ובאמצע!

טוב עושה העולם הזה שאינו עובר בנייר כרומו היקר והרע והניצוץ מפריע לקריאה שקטה, כפי שעשו כמה שבועונים צעקניים, אלא נשאר בנייר הישן הזול והטוב.

הרה שיה, רמת-גן

על חסידים ועצמות

המשל מתקופת הצאר, הנמשל מהשבוע שעבר.

פעם פנה חסיד אל רבו בשאלה: "בני עומד להתגייס בצבא הצאר, ושם יאכילוהו בכשר חזיר רחמנא-ליצלן. מה לעשות?" חשב הרבי ופסק: "אין מה לעשות, הרי זה עניין של פיקוח-נפש, כי אחת הנבי ימית את עצמו מרעב, הסוחלילה, לא יכל נבך כשרה-פיגולים, אבל כל ימצוץ את העצמות..."

לצערי הרב, הסידרה על יעקב לוינסון ז"ל היתה לא רק אכילת כשר-פיגולים, אלא גם מציצת העצמות — ונתיאבון רב.

כותבים הרבה, ובצדק, על הגזק העצוט שגורמות מכוניות — כתאונות-דרכים, בכיבוז אנרגיה ובזיהום הסביבה, יותר מכך: צי המכוניות גדל במהירות, והתשתית אינה מרביקה את הצרכים.

שתי הצעות יפתרו את כל הבעיות במכה אחת:

- השמליות — ישמשו לתחבורה בתוך הערים;
- רחפות — ישמשו לתחבורה בינעירונית. נכון שזה דורש השקעות כבדות, אולם החיסכון בנוקים יחזיר את ההשקעה במהירות: יהיו פחות תאונות, פחות זיהום אוויר, ואת הכבישים אפשר יהיה לחרוש ולהפוך לקרקע מעוברת.

עמי ליבנה, עין חרוד, מאוחד

הוא ילך בשדות

זרישה לשר-הפנים, שרי-הדתות ושרי-הבריאות:

זו צוואתי: אני מורה לכם לראוץ לשריפת גוויית ופיוזר אפרי בשדות, ולחילופין, קבורת גוויית בבית-קברות כללי, שבו ייקברו בריות עליפי נוהגי חייהם, ללא כפיה וללא אחידות מחייבת.

ישעיהו-רומא שייק, תל-אביב

בנקאות כמו בסרטים

המיכתב הבא שלחתי אישית לכל המכתבים, בחודש ספטמבר 1983. בטרם הפרשה — ואיש לא היו אצבע כרי לזרוא מה כוונתי. לוא היטו אוזן אז, היו מעלים רברים שקיבלו בינתיים חשיבות כלת-דיגלה. הודות למי ולמה צמחה בתוך בנק הפועלים מעצמה כוז שקוראים לה ביקורת פנימית? והיכן היתה המעצמה הזו כאשר בוצעו פעולות בלתי-תיקניות? מדוע לא שואלים כלל היכן היתה הביקורת בכל הנוגע מעלה-מעלה? כי למטה היא פעלה וגם פעלה, למשל, כאשר הביג בוס נעלב לפני כמה שנים מ"חוצפת" יו"ר הוועד הארצי של עובדי בנק הפועלים, על צורת ניהול המו"מ על חידוש הסכמי-עבודה, ועל שלא קיבל את הרין שיש רק אחד בבנק היודע מה טוב לעובדים ופקד לסלקו — ירר עליו המבקר מטעם, חיפשי, חיפשי, עד שסיפק העילה להתפטרותו.

לכבוד ירוחם משל, מוזכ"ל ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י, ישראל קיסר, מ"מ מוזכ"ל ההסתדרות, דני רוזנברג, מוזכר חברת-העובדים, חברים יקרים:

אנא קחו לעצמכם שעה קלה של פנאי. צאו וראו כיצד מבזבזים סכומי-ענק בבנק הפועלים כדי להשביע שיגעונות הגדולה של מבקר שאפתני, ששכח מי היה ומניין צמח ומי העלה אותו.

הבנק רכש עבור יחידת הביקורת אגף בקומה העליונה של דיזנגוף-סנטר היוקרתי, אם תעיינו כמקום, כמו עיניכם, תזכחו שהמבקר המשתולל כפה על הנחלת הבנק שיבנו לו סוויטה שאין לאף מנהל אחר בבנק, או כפי שהתגדר המבקר - עשו לו "קבינט כמו בסרטים".

יש שם ריהוט, ציוד, חדר התייעצות מפואר, ציפויים, נברשות, בארים ומה לא. הכל לפי האופנה האחרונה... באמריקה, תאמינו יש מה לראות וכדאי לכם.

כמה זה עולה, והאם זה הולם בנק של פועלים? מי שרואה מה נעשה שם, בימים טרופים אלה, יבין בנקל שבזכות כזה יכול להביך לא רק הנחלת הבנק, אלא גם אתכם ואת ההסתדרות כולה, כי "דורשי טובה" למוסדות ההסתדרות לא חסרים כיום.

אנא תעשו משהו בעניין, בטרם פורענות.

חוק ואמץ אלמוני

אינני מאשים את העיתונות, ובתוכה את העולם הזה. כמיקרה הטראגי הזה, אבל לפעמים היה נרמה לי שאינכם זוכרים שהמדובר באיש חי, אב לילדים, בעל רגשות אנושיים.

יוסף קנובלר, לוד

התרבות בלי שם

במדור "לילות ישראל" (העולם הזה 7.3.84) נשמט שמה של רקדנית-הבטן.

רקדנית סימון תועלת מירסומית

לציפי מנשה שלום!

בכתבה היפה שלך, תחת הכותרת "טיסה בשמי הילטון", שילבת צילומים שלי בריקוד-בטן.

הופעתי כארוע זה היתה בהתנרבות, כתרומה למיפעל היפה של אייבי נתן, אך קיוויתי שלפחות אפיק את התועלת הפירסומית מהכיסוי העיתונאי לאירוע.

להפתעתי, לא הוזכר שמי בכתבה, בזמן שכל יתר האמנים הוזכרו בשמותיהם.

ברי סימון, תל-אביב

● עם הרקדנית - הסליחה.

עזרה למשוטמים

דבר אוהבי החיות:

עזרה לפצועים ומשוטמים, אבירות ומציאות, טרינר, עיקורים, פנסיון, להשיג כלבים ותחולים. צערי-בעלי-חיים בישראל, תל-אביב

סלמה 30, טל 03-827621

לידיעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עדיפות תינתן למיכתבים קצרים, מודרניים במבנות-כתיבה, שצורחה אליהם תמונת הכותרת. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.